

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Tofutown.com GmbH (Wiesbaum/Vulkaneifel, Duitsland)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 7 januari 2010 (zaak R 63/2009-4) vernietigen;

— het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Tofutown.com GmbH

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „TOFUKING” voor waren van de klassen 29, 30 en 32 (aanvraag nr. 5 027 016)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: Duits woordmerk „King” (merk nr. 30 404 434), gemeenschapswoordmerk „Curry King” (merk nr. 2 885 077) en Duits woordmerk „Curry King” (merk nr. 39 902 969), welke drie merken zijn ingeschreven voor waren van de klassen 29 en 30

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾ doordat geen gevaar voor verwarren van de conflicterende merken bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep ingesteld op 3 maart 2010 — Nordzucker/Commissie

(Zaak T-100/10)

(2010/C 113/100)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Nordzucker AG (Braunschweig, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Niestedt, Rechtsanwalt)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— verordening (EG) nr. 1193/2009 ⁽¹⁾ van de Commissie nietig verklaren;

— de verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

— onbevoegdheid van de Commissie om een verordening inzake de productieheffingen in de sector suiker voor de verkoopseizoenen 2002/2003 tot en met 2005/2006 vast te stellen, daar zij de verordening heeft gebaseerd op een rechtsgrondslag die niet meer van kracht was;

— schending van wezenlijke vormvoorschriften, daar voor de vaststelling van de bestreden verordening een andere procedure had moeten worden gekozen en dus de deelnemingsrechten van de Raad en het Europees Parlement zijn miskend;

— niet-inachtneming van het arrest van het Hof van 8 mei 2008, Zuckerfabrik Jülich e.a. (C-5/06 en C-23/06–C-36/06, Jurispr. blz. I-3231), daar de Commissie in de bestreden verordening willekeurig ook de parameter „totaalbedrag van de restituties” in de berekening van de productieheffingen heeft gewijzigd, ofschoon deze parameter voor het Hof niet aan de orde was;

— schending van het verbod van terugwerkende kracht door de achteraf, pas bij verordening nr. 1193/2009 ingevoerde wijziging van het totaalbedrag van de restituties voor reeds afgesloten suikerverkoopseizoenen.

(¹) Verordening (EG) nr. 1193/2009 van de Commissie van 3 november 2009 houdende rectificatie van de verordeningen (EG) nr. 1762/2003, (EG) nr. 1775/2004, (EG) nr. 1686/2005 en (EG) nr. 164/2007 en houdende vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor de verkoopseizoenen 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006 (PB L 321, blz. 1).

Beroep ingesteld op 3 maart 2010 — Polen/Commissie

(Zaak T-101/10)

(2010/C 113/101)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: M. Szpunar, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietigverklaring van artikel 3 van verordening (EG) nr. 1193/2009 van de Commissie van 3 november 2009 houdende rectificatie van de verordeningen (EG) nr. 1762/2003, (EG) nr. 1775/2004, (EG) nr. 1686/2005 en (EG) nr. 164/2007 en houdende vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor de verkoopseizoenen 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006 (¹), voor zover daarbij artikel 2 van verordening (EG) nr. 1686/2005 van de Commissie van 14 oktober 2005 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen en de coëfficiënt voor de aanvullende heffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2004/2005 (²), wordt gerectificeerd;

— verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster wijst erop dat bij de bestreden maatregel een verschillende coëfficiënt voor de aanvullende productieheffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2004/2005 is ingevoerd in dier voege dat deze coëfficiënt is vastgesteld op 0,25466 voor de nieuwe lidstaten doch op 0,14911 voor de landen van de Gemeenschap van vijftien.

Verzoekster voert tegen de bestreden maatregel de volgende middelen aan:

Ten eerste stelt verzoekster onbevoegdheid van de Commissie en schending van artikel 16 van verordening (EG) nr. 1260/2001 (³), waarbij de Commissie werd gemachtigd om uitsluitend één coëfficiënt van dezelfde hoogte voor de gehele Unie vast te stellen. Verzoekster wijst erop dat de verschillende taalversies van verordening nr. 1260/2001 in zoverre overeenstemmend en duidelijk zijn. Verzoekster stelt, dat de regels van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker geen grond kunnen opleveren voor een afwijking van een taalkundige uitlegging van de bepalingen van verordening nr. 1260/2001, en zelfs een dergelijke afwijking ook nog eens uitsluiten. Volgens verzoekster was een uniforme coëfficiënt immers een wezenlijk instrument om uitvoering te geven aan de regels van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker.

Ten tweede stelt verzoekster schending van het beginsel van de onverwijld en volledige overname van het acquis communautaire door de nieuwe lidstaten. Volgens haar is de bestreden maatregel de facto een overgangsmaatregel die geen steun vindt in de Toetredingsakte van 2003 en de op basis daarvan vastgestelde handelingen. Zij beroept zich daarbij op artikel 2 van de Toetredingsakte dat de basis is voor de volledige aanvaarding door de Republiek Polen van alle uit het lidmaatschap voortvloeiende rechten en plichten, en dus volgens verzoekster ook van het recht om aanspraak te maken op het teveel betaalde en de verplichting om de verliezen op de suikermarkt te dekken die in de voorafgaande verkoopseizoenen zijn ontstaan.

Ten derde stelt verzoekster schending van het discriminatieverbod. Het enige criterium voor een verschil in coëfficiënt is volgens haar de datum van toetreding van de lidstaten tot de Europese Unie. Zij betoogt dat de toetreding van nieuwe lidstaten op zich geen objectief criterium kan zijn dat het ingevoerde verschil zou kunnen rechtvaardigen omdat de consequenties van de toetreding in de Toetredingsakte en in de op basis daarvan vastgestelde handelingen uitputtend waren geregeld.

Ten vierde stelt verzoekster schending van het beginsel van solidariteit. Zij wijst erop dat het beginsel van solidariteit van de producenten een fundamenteel beginsel is van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, en inhoudt dat de kosten van de financiering van die markt door alle producenten tezamen worden gedragen, en dat de financiële neutraliteit niet op het niveau van de afzonderlijke lidstaten maar op het niveau van de gehele Unie volgens objectieve criteria wordt bereikt. Het verschil in coëfficiënt met betrekking tot de afzonderlijke lidstaten betekent volgens verzoekster een willekeurige, onevenredige en onsolidaire verdeling van de kosten van de financiering van de suikermarkt.